

[Krag.]

vil gøre for at skaffe Plads til den store Forsamling, denne forenede Rigsdag, som nu skal være Alfa og Omega i Forfatningen og i Rigsdagsarbejdet, og hvilke Omkostninger det vil foranledige. Jeg tror, at disse Omkostninger vil komme til at staa i et ganske urimeligt Forhold til den Betydning, som det maskerede Tokammer har i det Etkammersystem, som i Virkeligheden bliver gennemført.

Endvidere synes jeg, at § 31, som angaar Valgretsbestemmelserne, er meget upræcist affattet. Jeg kan ikke forstaa 2det Stykke af denne Paragraf anderledes, end at der i Fremtiden tænkes etableret Former for Fattighjælp, som ikke vil medføre Tab af Valgret. Jeg ved ikke, om det vil sige, at man vil ændre Sociallovgivningens Regler om, hvilke Former og Størrelser af Understøttelse der skal have Fattighjælps Karakter og faa Virkning med Hensyn til de borgerlige Rettigheder, eller om Administrationen skal skærpes til Opfyldelse af Aand og Bogstav i de Bestemmelser i Sociallovgivningen om Understøttelser, hvor der udtrykkeligt er udtalt, at Fattighjælps Karakter indtræder. Derfor maa jeg spørge, om det nu er Meningen med disse Bestemmelser under denne camouflerede Form at opfylde Venstres Krav, det Krav, som vi har rejst om, at den, der ikke efter Ævne — jeg understreger disse to Ord meget stærkt — bidrager til eget og andres Underhold, over for hvem man har Forsørgerpligt, skal miste Valgretten. Med andre Ord, den arbejdssky Person, den, der uden Hensyn til sit Ansvar ikke blot over for sig selv, men ogsaa over for Familie og andre, som han maatte have Forsørgerpligt over for, lader Samfundet om at besørge Tilvejebringelsen af Basis for hans Tilværelse i det hele taget, han bør ikke regnes for en Samfundsborger af en saadan Valør, at han skal have Indflydelse paa Samfundets Styre. Det er den Betragtning, som ligger til Grund for Venstres Ændringsforslag paa dette Punkt, og hvis det er Meningen at nærme sig denne Opfattelse gennem den Bestemmelse, som er indgaaet i 2det Stykke, kan jeg kun udtale min Tilfredshed dermed.

Med Hensyn til de hidtidige Valgretsbestemmelser har man jo, hvad der har været talt saa meget om, strøget den hidtidige Valgretsalders til Folketinget og er gaaet ned til 23 Aar, hvad jeg nu slet ikke skal komme ind paa, og det eneste, man i øvrigt har beholdt, er dette, at den, der kommer ud af Raadighed over sit Bo, mister Valgret

og Valgbarhed. I den Anledning vil jeg spørge, om det virkelig er rimeligt, at den, der, i mangfoldige Tilfælde uden egen Skyld — det gælder ikke mindst i disse saa økonomisk tilspidsede Tider, der frembyder saa ukendte og overordentlig vanskelige Forhold for Omsætningen —, kommer ud af Raadighed over sit Bo, gaar Konkurs, skal agtes for en ringere Samfundsborger end den, der lader 7 og 9 være lige, der er arbejdssky og overlader Forsorgen for sig selv og sine til Samfundet. Jeg synes det ikke.

I det hele taget maa det forekomme mig, at denne Bestemmelse i § 31 er i den Grad upræcis, i den Grad usikker, at vi i dette Øjeblik staar uden nogen som helst Viden om, hvilke Valgretsbestemmelser der i den kommende Tid vil blive gældende. I den Anledning vil jeg ogsaa gerne spørge, om der med den Lov, der omtales i 2det og 3die Stykke i Ændringsforslaget til § 31, tænkes paa Valgloven? Er det Meningen — det kan jeg spørge den højtærede Indrigsminister om —, at der, inden vi afslutter Behandlingen af Grundlovsforslaget og af det dertil knyttede Valglovsforslag — jeg forstaar det jo saaledes, at disse Forhandlinger skal følges ad og afsluttes nogenlunde paa samme Tid —, i Valgloven skal tilvejebringes fuld Klarhed med Hensyn til Vilkaarene for Valgret og derigennem for Valgbarhed i den kommende Tid, hvis dette Grundlovsforslag bliver til Lov? Hvis det er Meningen, synes jeg, at man skulde indskrænke sig til, hvad Valgretsbestemmelserne angaar, i § 31 blot at henvise til Valgloven.

Hvad angaar § 32, som jo udvider Bestemmelsen om, at den, der har Valgret, ogsaa er valgbar — en Bestemmelse, som findes i den nugældende Grundlov —, kan jeg ganske slutte mig til det ærede Medlem Hr. Victor Pürschels Betragtninger. Ogsaa jeg maa anse det for at være en overordentlig farlig Ting, at det kan overlades et tilfældigt Flertal her paa Rigsdagen at supplere de Valgretsvilkaar, som nu engang fastsættes, ved Særbestemmelser angaaende den Værdighed, vedkommende skal være i Besiddelse af for at kunne blive Medlem af denne Forsamling. Jeg tror, det maa tages under Overvejelse, om det nu virkelig ogsaa gaar, og jeg slutter mig til den Henstilling, som det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel paa dette Punkt har rettet til de ledende inden for de tre Partier, som er Fædre til dette Forslag.

Jeg vil ogsaa gerne gøre nogle Bemærkninger om § 38, hvor det i 2det Stykke siges, at alle andre Lovforslag — det vil altsaa